

Bilag 8.

Københavns Magistrat.
2den Afdeling.

København, den 22. Februar 1919.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 10. September f. A. har Ministeriet anmodet om en Udtalelse angaaende Andragender om Fremsættelse af Forslag til Lov om Forpligtelse for Kommunerne til at træffe Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

I denne Anledning skal man udtale, at Københavns Magistrat vil anse det for heldigt, om der blev vedtaget en Lov af det i Andragenderne omhandlede Indhold.

De i Cirkulære af 6. September 1918 fremsatte Spørgsmaal besvares paa følgende Maade:

ad 1. Lov Nr. 59 af 22. Marts 1907 gjorde Nytte ved at sætte System i Bekæmpelsen af Rotteplagen, dels ved at kommunale Foranstaltninger med Præmiering virkede som Eksempel og Drivfjeder for det private Initiativ, dels ved at offentlige Pladser og Bygninger blev holdt fri for Rotter ved Anvendelse af statsanerkendte Udryddelsesmidler.

Kvartals-Indberetningerne over Kommunens Indsamling af dræbte Rotter udviser, at Antallet kulminerede i Juli-Kvartal 1908, og at det indleverede Antal siden den Tid er holdt nede paa omkring to Femtedele.

Lov Nr. 96 af 18. April 1910 mangler den absolutte Pligt for Kommunerne til at træffe Foranstaltninger mod Rotteplagen, hvilket kan antages at være medvirkende Aarsag til, at ingen yderligere Nedgang i Antallet har funden Sted i de seneste Aar, idet flere af de tilgrænsende Kommuner ikke har fortsat Bekæmpelsen under den sidste Lov.

ad 2. 1) I Tiden fra 1. Juli 1907—30. Juni 1910, i Medfør af Lov Nr. 59 af 22. Marts 1907:

For Udryddelse af 496 420 Rotter 71 688 Kr. 11 Ø.

2) I Tiden fra 1. Juli 1910—30. Juni 1915, i Medfør af Lov Nr. 96 af 18. April 1910:

For Udryddelse af 611 739 Rotter 109 510 Kr. 93 Ø.

3) I Tiden fra 1. Juli 1915—30. September 1918:

For Udryddelse af 292 441 Rotter 60 771 Kr. 67 Ø.

eller i alt for Udryddelse af 1 400 600 Rotter 241 970 Kr. 71 Ø.

ad 3. Ja.

Fr. Andersen
kst.

H. Koch.